

ANDRÉ CASTELO

Biografie Geboorte: 23 januari 1911, Antwerpen Overlijden: 18 juli 2004 (op 93-jarige leeftijd), Neuilly-sur-Seine Begraafplaats: Begraafplaats van Port-Mort Geboortenaam: André Storms Nationaliteit: Frans Opleiding: Établissement Gerson, Institution Notre-Dame de Sainte-Croix Beroepen: Journalist, scenarioschrijver, schrijver, biograaf Moeder: Gabrielle Castelot Broer: Jacques Castelot

Overige informatie Werkte voor: Éditions Perrin (vanaf 1947), Midi libre, Le Figaro, Historia Artistiek genre: Biografie

Grafsteen André Georges René Marie Storms, bekend als André Castelot, geboren op 23 januari 1911 in Antwerpen en overleden op 18 juli 2004 in Neuilly-sur-Seine, was een Franse historicus, journalist, biograaf en scenarioschrijver van Belgische afkomst. Auteur van talrijke boeken over de geschiedenis, hij aarzelde niet om zich om te vormen tot verslaggever. Hij beweerde dat het enige echte middel om "zo dicht mogelijk bij de historische waarheid te komen" was om ter plaatse te gaan.

Tijdens de bezetting werkte hij voor collaborerende tijdschriften, wat hem na de bevrijding enkele maanden gevangenisstraf en een publicatieverbod opleverde.

Biografie Beginjaren André Castelot is de zoon van de Belg Paul Storms en de dichteres Gabrielle Castelot. In 1914, om de Duitse invasie te vermijden, brengen zijn ouders hem naar Frankrijk. Hij werd in 1962 genaturaliseerd tot Fransman. Zijn jongere broer, de toekomstige acteur Jacques Castelot, werd geboren in 1914. Beiden namen de meisjesnaam van hun moeder aan, die gescheiden leefde van hun vader.

André Castelot ging naar het Gerson College in Parijs en daarna naar Sainte-Croix de Neuilly. Hij bracht zijn jeugd door in Versailles. Als kind werd hij regelmatig door zijn moeder meegenomen naar het kasteel van Versailles, het kasteel van Fontainebleau en het Louvre. Autodidact, hij volgde geen hoger onderwijs en had geen opleiding als historicus. "Ik heb de decoratieve kunsten gedaan, daarna theater en literaire kritiek," zei hij later. Hij studeerde aan de École nationale supérieure des arts décoratifs. In 1928 vroegen André Castelot en zijn moeder om lid te worden van de Société d'histoire et d'archéologie de Senlis; hij woonde vervolgens enkele sessies bij. Hij vervulde zijn militaire dienst in België in 1933-1934.

Gabrielle Castelot ontmoette de schrijver Alphonse de Châteaubriant en werd zowel zijn minnares als zijn medewerker. André Castelot was zijn persoonlijke secretaris van 1933 (of 1934) tot 1937. Hij was ook journalist vanaf 1935, toneelcriticus bij de krant Le Petit Journal tot januari 1938. Daarna was hij toneelcriticus en correspondent voor de Belgische krant Le Pays réel en La Presse de Rex, kranten van het rexisme, de extreemrechtse politieke beweging van Léon Degrelle. Tegelijkertijd was hij commentator voor de Franse filmjournals France-actualités Gaumont.

Hij probeerde ook theater in 1938; hij speelde in een gezelschap dat een bewerking van een Brits stuk, L'Emprise, opvoerde in het Théâtre des Deux-Masques, met andere beginnende acteurs. Ondertussen sloot zijn moeder zich aan bij de nationaal-socialistische ideologie en kwam in contact met Duitsers, overtuigde nazi's.

Tijdens de bezetting Gemobiliseerd in 1939, werd hij gedemobiliseerd in juni 1940.

In 1940 werd Gabrielle Castellet secretaris-generaal van de directie van La Gerbe, een politiek en literair collaborerend tijdschrift opgericht door Châteaubriant. André Castellet werkte daar als redacteur gespecialiseerd in wereldnieuws en als toneelcriticus. Op 17 juni 1943 publiceerde hij daar een felle kritiek op het toneelstuk Les Mouches van Jean-Paul Sartre en op 8 juni 1944, dit keer over Huis Clos, herhaalde hij zijn kwalificaties van "verrotting" en "verfoeilijkheid", en vroeg hij om het stuk te verbieden, terwijl hij het talent van Sartre erkende. Hij riep op tot de oprichting van een "Orde van Dramatische Auteurs".

Hij leverde ook zijn eerste historische onderzoeken aan de krant over de dood van koning Lodewijk XVI voor 21 januari, het Parijs van Lodewijk-Philippe, de val van Robespierre en zijn favoriete onderwerp: Lodewijk XVII en Naundorff.

Van september 1940 tot maart 1944 was hij ook hoofdredacteur van de Parijse redactie van L'Écho de Nancy, een collaborerende krant gedrukt in Nancy die de opvolger was van de krant L'Est républicain. Deze krant, eigendom van en geleid door Duitsers, had Franse journalisten in dienst. Deze krant eerde zijn Parijse redactie en Castellet in juni 1942, ter gelegenheid van het bezoek aan zijn kantoren van Fernand de Brinon, in aanwezigheid van Alphonse de Châteaubriant, deze "twee vrienden van de Frans-Duitse toenadering". Castellet schreef daar verhalen, recensies van toneelstukken en tentoonstellingen in zijn rubriek "Lettre de Paris". Hij schreef ook over historische figuren zoals Marie-Antoinette. Maar hij schreef ook over de zwarte markt, beweerde dat Duitsland niet verantwoordelijk was voor de voedselbeperkingen in Parijs en beschuldigde het Vichy-regime, sprak over de samenwerking tussen de Franse en Duitse industrie, deed in 1943 verslag van de tweede verjaardag van het Legioen van Franse vrijwilligers tegen het bolsjewisme of de bombardementen op Parijs door de geallieerde luchtmacht. In 1941 interviewde hij Fernand de Brinon (samen met de Duitse directeur van de krant), die de samenwerking en het nazi-Duitsland prees. Hij interviewde Pierre Laval in 1943. In oktober 1940 presenteerde hij een tentoonstelling over de vrijmetselarij; hij beweerde dat hun "grootmeesters onderworpen waren aan het internationale jodendom". In 1941 prees hij Alphonse de Châteaubriant en de samenwerking, ondertekende een artikel waarin hij de Vichy-Frankrijk en die van voor de nederlaag tegenover die van Parijs stelde, die de noodzaak van samenwerking had begrepen, besprak een anticomunistisch boek door de occulte banden tussen het Angelsaksische kapitalisme en het bolsjewisme te benadrukken, en vervolgens de Parijse tentoonstelling "De Jood en Frankrijk"; hij benadrukte "de hallucinante verjoodsing" van Frankrijk sinds 1936.

Hij leverde ook een artikel aan het literaire weekblad Comœdia. In 1941 schreef hij de commentaren voor de documentaire film Face au bolchevisme. In 1943 maakte hij samen met Jean Coupan een documentaire, La machine à écrire l'histoire, over hoe de filmjournals tijdens de bezetting werden gemaakt, waarvan hij de commentator was.

Na de bevrijding stond hij op de "zwarte lijst" van het Comité national des écrivains (CNE) in 1944. Eind augustus 1944 werd hij gearresteerd en enkele maanden opgesloten in de gevangenis van Fresnes, maar hij werd niet veroordeeld, ondanks zijn artikelen en deelname aan filmjournals ter ere van maarschalk Pétain. Hij werd in juli 1945 vrijgelaten, berecht en vrijgesproken door het Hof van Justitie. In januari 1946 werd hij echter door het Comité national des écrivains voor twee jaar verboden te publiceren, de zwaarste sanctie die het CNE kon opleggen.

Na de oorlog: een populaire historicus Hij trouwde op 19 juli 1946 met Julienne Carré. Directeur en oprichter in 1947 (of 1948 of 1949 volgens de bronnen) van de collectie "Présence

de l'Histoire" bij Sfelt, daarna bij Amiot-Dumont en tenslotte bij de Librairie académique Perrin, André Castellet omschreef zichzelf graag als "man van letters en journalist sinds 1935". In 1948 publiceerde hij een boek over Lodewijk XVII en zijn gevangenschap in de Temple-gevangenis. Later schreef hij: "het is dankzij het raadsel van de Temple dat ik historicus ben geworden of liever - want ik geef de voorkeur aan deze definitie - schrijver van geschiedenis en verhalen".

Hij schreef in talrijke dagbladen en tijdschriften zoals Carrefour, vanaf 1949, Paris-Presse-l'intransigeant, vanaf 1954 (met Alain Decaux, voor een serie over de geschiedenis van Parijs), Le Figaro, Midi libre, Historama, Jours de France, Point de vue-Images du monde, Historia of L'Histoire magazine. Hij schreef vooral in zijn buitenverblijf La Closerie in Port-Mort, in de Eure.

Hij is de auteur van meer dan vijfenzeftig biografieën en historische studies over de grote figuren uit de geschiedenis, met name die van de 16e, 18e en 19e eeuw. Zijn biografie van Napoleon II is de eerste die de brieven gebruikt die werden ontdekt in een koffer die verborgen was in een Weense zolder (8.000 brieven) en gericht aan keizerin Marie-Louise, de tweede echtgenote van Napoleon I en moeder van de "Aiglon". In deze biografie geeft hij aan dat hij aanwezig was op 15 december 1940 bij de overbrenging van het lichaam van de Aiglon naar het graf van zijn vader Napoleon in Parijs.

Hij deed aanzienlijk onderzoek naar de geschiedenis van het Eerste Keizerrijk. Hij bezocht alle slagvelden en hoofdsteden die het parcours van Napoleon markeren, van Caïro tot Moskou, waar de Sovjetautoriteiten hem toestonden de stad en de locaties van Borodino (slag bij La Moskowa) en de Berezina te bezoeken, evenals de locaties van de slagen bij Eylau en Friedland, Pruisische gebieden die in 1945 Sovjet werden. Hij ging zelfs met het helikopterlandingsschip Jeanne d'Arc van de Franse marine naar het eiland Sint-Helena.

Samen met zijn medeplichtige en vriend, de schrijver Alain Decaux, richtte hij vanaf oktober 1951 het wekelijkse radioprogramma La Tribune de l'Histoire op France Inter (destijds Paris Inter) op, met een nooit aflatend luistersucces tot het stopte in 1997.

Op de nationale televisie presenteerden de twee auteurs ook, van 1956 tot 1966, de serie Énigmes en vervolgens La caméra explore le temps, een programma geregisseerd door Stelio Lorenzi.

Hij presenteerde ook een zeer populair televisieprogramma in de jaren 70 getiteld "le calendrier de l'histoire" waarin historische gebeurtenissen werden uitgebeeld die plaatsvonden op dezelfde datum als de dag van de uitzending.

Hij schreef "son et lumière" shows, met name voor Chambord en Compiègne, maar ook in Athene, Villandry, de Lérins-eilanden, Coppet, Tours, Madrid, Persepolis, Puerto Rico, Ajaccio, Fontainebleau, de Invalides, de hospices van Beaune. In 1984 presenteerde hij op het toneel van het Théâtre du Palais-Royal een evocatie van "François Ier le Magnifique". Hij werkte ook samen met regisseur en acteur Robert Hossein voor de shows Jésus était son nom en Je m'appelais Marie-Antoinette.

Hij was lid van het ondersteuningscomité van de beweging L'Unité capétienne, net als Jean Dutourd, Marcel Jullian, Reynald Secher, Gonzague Saint Bris en Georges Bordonove.

Hij stierf op 18 juli 2004 in Neuilly-sur-Seine op 93-jarige leeftijd. Hij werd begraven naast zijn broer, de acteur Jacques Castellet, op de begraafplaats van Port-Mort in de Eure.

Onderscheidingen en nalatenschap

- Officier in het Legioen van Eer [Wanneer?]
- Commandeur in de Nationale Orde van Verdienste
- Commandeur in de Orde van Kunsten en Letteren
- Commandeur in de Orde van Leopold
- Grote Prijs voor Geschiedenis van de Franse Academie, in 1984, voor zijn gehele oeuvre.

Ter ere van zijn nagedachtenis werd de André-Castelot Geschiedenisprijs opgericht, die een populairwetenschappelijk werk of een historische roman belooft.

Publicaties

- Louis XVII: L'énigme résolue, Parijs, Librairie académique Perrin, 1948.
- Le Secret de Madame Royale, SFELT, 1949.
- Philippe Égalité, le prince rouge, Parijs, Librairie académique Perrin, 1951, bekroond door de Franse Academie.
- Marie-Antoinette, Parijs, Librairie académique Perrin, 1953, bekroond door de Franse Academie.
- Les battements de cœur de l'histoire, Parijs, Le livre contemporain, 1960.
- L'Aiglon: Napoléon II, Librairie académique Perrin, 1959, Richelieu-prijs 1959 en prijs van de Duizend lezers 1967.
- Vers l'exil, Parijs, Perrin, 1962.
- Joséphine, Parijs, Perrin, 1965, prijs van het Leesplezier, buitengewone lotgevallen van de geschiedenis 1966.
- La Belle histoire des vacances, Perrin, 1965.
- Drame et tragédies de l'Histoire, Perrin, 1966.
- Bonaparte, Parijs, Librairie académique Perrin, 1967.
- Napoléon, Parijs, Librairie académique Perrin, 1968.
- Napoléon et l'amour, Club de la Femme, 1968.
- La Duchesse de Berry ou la Mère persécutée, Parijs, 1969.
- Napoléon III (2 delen), Librairie Perrin, 1974, prijs van de Ambassadeurs.
- My Friend Lafayette - Mon Ami Washington, Parijs, Perrin, 1975.
- Maximilien et Charlotte du Mexique: La Tragédie de l'ambition, Parijs, Perrin, 1977.
- Talleyrand ou le Cynisme, Parijs, Perrin, 1980.
- François Ier, Parijs, Perrin, 1985.
- Henri IV, le passionné, Parijs, Perrin, 1986, grote prijs van de stad Parijs.
- La Révolution Française, Parijs, Librairie académique Perrin, 1987.

- Charles X: La Fin d'un monde, Parijs, Perrin, 1988.
- Madame du Barry, Parijs, Perrin, 1989.
- Fouché, le double jeu, Parijs, Perrin, 1990.
- La campagne de Russie 1812, Parijs, Perrin, 1991.
- Napoléon raconté aux enfants, Parijs, Perrin, 1992.
- Louis-Philippe, le méconnu, Parijs, Perrin, 1993.
- La Reine Margot, Parijs, Perrin, 1994.
- Marie de Médicis: Les Désordres de la passion, Parijs, Perrin, 1995.
- Madame de Maintenon, la reine secrète, Parijs, Perrin, 1996.
- Diane, Henri, Catherine: Le Triangle Royal, Parijs, Perrin, 1997.
- Les Grandes Heures des cités et châteaux de la Loire, Parijs, Perrin, 1997.
- Marie Louise, impératrice malgré elle, Librairie académique Perrin, Perrin, 1998.
- Napoléon et les femmes, Parijs, Librairie académique Perrin, 1998.

Filmografie

- 1964: La Terreur et la Vertu: Danton - Robespierre van Stellio Lorenzi
- 1972: aflevering L'évasion du duc de Beaufort van de televisieserie Les Évasions célèbres.

Zie ook Bibliografie

- Yannick Dehée, Agnès Chauveau (red.), Dictionnaire de la télévision française, Nouveau Monde éditions, 2013
- Paul Dirx, Les amis belges. Presses littéraire et franco-universalisme, Rennes, Presses universitaires de Rennes, coll. « Interférences », 2006 (online lezen [archive]).
- Patrick Eveno, "André Castellet", in Pascal Ory, Dictionnaire des étrangers qui ont fait la France, Robert Laffont, 2013.